

POTWIERDZENIE NADANIA
 przesyłki poleconej nr **36958**

----- wypełnia nadawca -----

NADAWCA: [REDAKOWANE]

Opłata **3 45** zł gr
 Pobranie zł gr
 Uwagi

ADRESAT:
KURIA DIECEZJALNA
ul. Jana Pawła II

59-220 LEGNICA

17030410
 BD
 Podpis przyjmującego

Do księdza Tadeusza RYBAKA

Biskupa Diecezji Legnickiej

Pismem z dnia 8 grudnia 2000 roku, w „Świętym Roku Wielkiego Jubileuszu” złożyłem na ręce proboszcza Parafii Rzymsko-katolickiej pw. [REDAKOWANE] akt apostazji. Otrzymałem też w stosownym czasie poświadczenie iż powyższy dokument został włączony do właściwych akt kościelnych.

Zgodnie z obowiązującym prawem kanonicznym (kan. 1364) złożenie takiego aktu jest jednoznaczne z odstępstwem od wiary katolickiej i wspólnoty z Kościołem - a zatem podlega ekskomunice.

W ramach działalności publicystycznej – jaką od lat uprawiam – rozpowszechniam pisma o pogardliwej wobec Kościoła treści, wzbudzam niechęć a może i nienawiść względem stolicy Apostolskiej i jej ordynariusza oraz publicznie przy każdej nadarzającej się okazji wypowiadam bluźniercze opinie i znieważam religię oraz Kościół rzymsko-katolicki, poza którym ponoć nie ma tak zwanego zbawienia.

Naruszam nadto normy kanonu 1374 poprzez to, że popieram i wspieram Antyklerykalną Partię Postępu „Racja” posiadającą w swoich założeniach statutowych działania przeciwko klerikalizacji kraju a przede wszystkim wyeliminowania z życia Polaków ujemnych skutków społecznych ekonomicznych konkordatu, niespełniającego warunków i zasad umowy międzynarodowej.

Na zasadzie kan. 1535 – niniejsze pismo (oświadczenie) należy traktować jako stwierdzenie faktu, którego dotyczy co do przedmiotu sprawy i stanowi przyznanie się sądowe. Oświadczam przy tym (kan. 1538), że powyższe posiada w pełni moc prawną (kan. 1538) ponieważ zostało złożone w warunkach, w których nie może być obciążone błędem, wymuszeniem siłą czy ciężką bojaźnią. Informuję nadto iż okoliczności wyłączające odpowiedzialność zawarte w kan. 1323 oraz 1324 nie mają zastosowania, natomiast w pełni zastosowanie może mieć dyspozycja kan. 1325 traktującego o ignorancji ciężko zawinionej i

przewrotnej czyli umyślnej. Jeżeli władza kościelna uzna iż należy ponadto dopuścić dowód z dokumentów, zarówno publicznych jak i prywatnych – gotowym takie na życzenie dostarczyć, natomiast zasadnicze treści, jako uzasadnienie apostazji są w posiadaniu proboszcza parafii.

Wnoszę o uznanie, że ani braterskim upomnieniem, ani naganą, ani też innymi środkami pasterskiej troski nie można w sposób wystarczający (kan. 1341) naprawić zgorzenia jakie już wywołałem (tym bardziej, że je nadal je wywołuję), wyrównać naruszonej tak zwanej chrześcijańskiej sprawiedliwości czy też doprowadzić do poprawy. Pozostaję przy nadziei, że z dniem wstąpienia do Unii – jako jej wolny obywatel – będę mógł wykazywać, że o ile każda religia ma prawo wymagać od swoich członków stosownych zachowań, to nie jest do zaakceptowania, aby kościoły uzyskały takie prawo do nakładania swoich wymagań na wszystkich obywateli w ramach uprzywilejowanego dialogu z instytucjami europejskimi.

Mając powyższe na uwadze:

uznając iż w pełni zasługuję na określonej w kanonie 1331 cenzurę w postaci Ekskomuniki z zastosowaniem obowiązującej (?) w Kościele uzupełnionej klauzulą klątwy według kodeksu Gracjana:

„Przeklęty niechaj będzie tak, iż w nim zdrowego członka nie pozostanie, od wierzchu głowy aż do stopy nożnej. Niechaj wypłyną wnętrzności jego, a ciało jego niech robactwo toczy. Niechaj będzie przeklęty z Ananiaszem i z Zaphirą, niechaj będzie przeklęty z Judaszem zdrajcą, niechaj będzie przeklęty z Abironem i z Dathanem, których ziemia żywo pożarła. Niechaj będzie przeklęty z Kainem mężobójcą, niechaj mieszkanie jego będzie spustoszone, niechaj będzie wymazany z ksiąg żyjących i pamiątka jego na wieki niechaj zginie. Niechaj na ostatnim sądzie przeklęty będzie z diabłem i anioły jego i na wieki niechaj zginie, jeśli się nie opamięta”.

Stosownie do zasad określonych w kanonie 1615 wnoszę o doręczenie mi za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A. (kan. 1509) odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Z należnym uszanowaniem

16 marca 2004